

1891, istedetfor som jeg før sagde til 1ste Januar i det Aar, da skal jeg ikke have Noget derimod, og jeg tror heller ikke, der kan være forskellige Meninger derom. Udtalelsen af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) viser, at han gaar ud fra en Forudsætning, som ikke synes mig ganske berettiget, idet han nemlig forudsatte, at man skulde glemme eller mene det overflødig at give Loven yderligere Forlængelse, forsaavidt vi ikke inden 1ste April 1891 have en ny Lov om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene. Denne Forudsætning er kun mulig, forsaavidt vi baade have en Regering og en Rigsdag, som ikke brød sig det Allermindste om Landvæsenet. Der er ingen Sandsynlighed for, at nogen af disse to Myndigheder skulde saa fuldstændig have tabt deres Interesse for Landets vigtigste Erhvervsgren, saa den Frygt tror jeg ikke, vi bør videre lade os bevæge af. Det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) udtalte saavidt jeg forstod ham, at han ikke just mente, at Loven af 14de Decbr. 1887 havde virket saa særdeles gavnligt for Svineexporten. Derom er der forskellige Meninger. Det ærede Medlem antydede, at vi nu ikke havde nogen Export til Tydskland, det er fuldstændig rigtigt; men jeg tror at turde påstaa — det er min Mening, og andre mene det med mig — at denne Lov og den Maade, hvorpaa den er anvendt, har bevaret os Udførselen til England, og derfor tror jeg det berettiget at sige, at denne Lov har virket til Gavn for det danske Landbrug, og der er derfor Grund til at ønske den forlænget.

Berg: Det forekommer mig, at det ærede Medlem kom i betænkelig Modsigelse med sig selv. Det ærede Medlem foreslog, at Loven kun skal have en bestemt Tidsfrist ikke til 1ste Januar, men til 1ste April 1891, og han sluttede med, at det er nødvendigt, at Loven bestaar, til vi ikke have Brug for den mere. Hvor kan det ærede Medlem vide det? Er det da det ærede Medlems Mening — hvad man skulde antage — at han nu i dette Øieblik kan sige: Til 1ste Januar eller til 1ste April 1891 er det Tidspunkt kommet, da der ikke længer er Brug for denne Lov. Hvor kan det ærede Medlem være saa sikker i sin Sag, at han veed, at man kan holde det gaaende, indtil Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene udkommer? Tanken i ikke at lade Loven bestaa som Lov indtil videre, maatte jo være den, at man var tilbøielig til at tro, at der indenfor en vis Tidsfrist kom Tilstande, da

man foretrak at undvære Loven. Det maa jo være den naturlige Begrundelse for et saadant Forslag. Men det ærede Medlem sagde, at han foreslog dette Tidspunkt 1ste April 1891, fordi han var aldeles overbevist om, at til den Tid var der ikke en Regering og en Rigsdag, som fuldstændigt glemte alt Hensyn til Landbruget. Men det forekommer mig dog en mærkelig Forklaring, at man vil have sat en Tidsfrist for en Lov under den Forudsætning, at denne Tidsfrist ikke kommer til at gælde, medmindre der var rent gale Mennesker i Regeringen og Rigsdagen overfor denne Sag. Det er efter min Opfattelse en stærk Selvmodsigelse. Det forekommer mig, at vi mindst skulde udsætte os for, at alle disse Lossepladser og hele dette Forhold skulde komme indenfor Loven igjen; vi ville ikke give Los paa, at vi have faaet dette Forhold lovbundet. Derfor skulle vi ikke udsætte os for, at der skal komme den Tid, hvor Loven ophører uden at være fornyet. Hvorvidt vi ville gjøre det for andre Tilfælde, det skal jeg ikke sige Noget om, men jeg forbeholder mig i alt Fald for mit Vedkommende at arbejde for, at § 2 og § 3 optages som Indhold af det foreliggende Lovforslag som en varig Bestemmelse og uden at rammes af den Tidsfrist, man vil behage at sætte for det Øvrige.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Præsto Amts 2den Valgkreds har begjært Ordet for tredje Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

D. Christensen: Ja, det er til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein), at jeg vil tillade mig at henvende et Par Ord. Det forekommer mig nemlig, at det ærede Medlem ikke har forstaaet mig; men Feilen maa vistnok ligge deri, at det ærede Medlem har glemt, for at sige det mere tydeligt, de Oplysninger, som vi fik i denne Sag, angaaende engelske Forhold overfor vort Marked. Jeg mener her de Oplysninger, vi fik i det hemmelige Møde. Jeg er affaaaret fra at udtale mig tydeligere; men jeg mener, at det ikke gaar an offentligt at paaheraabe sig Ting, som ikke holde Stik overfor de bedre Oplysninger, som vi have faaet om disse Forhold. Derneft vil jeg oplyse det ærede Medlem som Landmand om, at det ikke er værdt, at han er altfor trostlig overfor den nuværende § 2, som selvfølgelig træder fuldt i Kraft, naar vi vedtage denne Lov. Det angaar ikke blot Lossepladserne, som ere udstregne saa meget — Ingen veed hvorfor — men der siges